

AVIATICKÁ POUŤ JANA KAŠPARA PARDUBICE 2015

6. června L. P. 2015

- Jaromír Rychtařík -

Po společné cestě autobusem ze Žatce mě Josef Kolec doprovodil na Hlavní nádraží v Praze a usadil do Pendolina směřujícího do Pardubic

Naše organizace dosud nepořádala společnou návštěvu Aviatické pouťi ing. Jana Kašpara v Pardubicích. Ani já osobně jsem neměl tu chuť, jednak díky vzdálenosti, představě problémů v dopravě a absenci parťáka, který by sdílel se mnou jak problémy, tak i jistě pěkný zážitek. Přitažlivá je vždy možnost účastnit se akce v režimu VIP. To určitě ne kvůli úlevě na vstupném, ale hlavně pro příležitost většinou zajet vozidlem až na místo a hlavně to bývá spojené i s minimálním pohodlím, možností si sednout a schovat se před sluncem či deštěm. To oceňujeme zvláště při hromadné návštěvě jako úlevu pro starší členy naší odbočky. Tentokrát mi nechuť pomohl překonat návrh našeho nového sekretáře Jana Zíky. Pokud se ráno

dopravím do Teplic společně nás potom jeho kamarád doveze do Pardubic a podobně i nazpět. Tato zdánlivá komplikace nakonec vyburcovala moji snahu a pojal jsem akci jako výlet, vyhledal časné spojení do Prahy a odtud Pendolinem do Pardubic. Nakonec se tedy nezáživná ranní cesta proměnila v pozitivní zážitek. Už v Žatci u autobusu potkávám Josefa Kolka, člena naší organizace, ten cestuje kamsi na

První zastávka u věrného modelu Spitfire Mk.IX v měř. 1 : 1

A krasavec, tentokrát voják v dobové uniformě u Nieuportu XII

Podobná situace, s německým křížem, replika Fi-156 Storch

Skvost, s rudými hvězdami, prý „nebeský louda“, Polikarpov Po-2

Moravu, na setkání se spolužáky ze střední školy. I moje vůbec první cesta Pendolinem je příjemný zážitek. V Pardubicích sice plným autobusem od nádraží, ale jinak bez problémů, se ocitám před branou letiště. Kromě běžných prodejců vstupenek mají na bráně stanoviště i členové pardubické odbočky Svazu

Slavný Bucker 131 poháněný moderním motorem Lycoming   Znovuzrozená, úžasná Lockheed Elektra 10A Jana Antonína Bati

letců ČR. Poznávám tváře známé ze společných jednání Celostátního výboru SL ČR v Praze, zařizují pro mne navíc volný vstup. Důležité je se zabezpečit proti slunci, je jasno a hrozí přes třicet stupňů. Maži si obličej krémem a ve stánku kupuji čepici, jako vždy ta moje je doma na věšáku. Procházím postupně a pomalu statickou ukázkou, přítomné jsou úžasné „kousky“, lákadla třeba P 38 Lightning, Lockheed Elektra 10A Jana Antonína Bati, B 25 Mitchell, P 51 Mustang, Corsair F 4U, Me 109, Stearman apod. Od těch

Legendární plnokrevník North American P-51 D Mustang

S rudými hvězdami, do detailu propracovaná replika Jaků 3

úplně prvních, průkopnických po ty krasavce a skvosty, z nichž na sluníčku přecházel zrak. Mezi tím jsme se s Honzou telefonicky našli, potom i fyzicky. Zaujal se stoličkou místo u provazů tak, aby mohl zaznamenat dynamické ukázkou kamerou. Z věnovaného DVD jsem později doma zjistil jak perfektně pracuje. Úžasný zážitek, letecký fanda tady není primárně konfrontován s posledními výkřiky letecké techniky u nichž je na pochybách zda neporušují fyzikální a aerodynamické zákonitosti. Naopak je zahrnut příval estetikých zážitků skvěle vynikajících na modré obloze. Vnitřně i slovně děkuji Honzovi za impuls k této návštěvě, jsem příjemně naladěný. Na tom nemohou nic změnit ani skutečné davy návštěvníků ani sluníčko, které rozpaluje betonové plochy. Tu a tam utíkáme před sluncem do příjemného chládku v úlech, tu s expozicemi tu s občerstvením či posezením. Tam také potkávám kamarády, kteří na pouť přijeli z opačné strany, z odbočky SL v Prostějově. Ke chvále pořadatelů je třeba také zmínit, že pohotově kropí rozpálené betonové plochy vodou a vytvářejí příjemné vodní fontány vítané hlavně dětmi. Na závěr s Honzou jedno pivo na rozloučenou, přání šťastné cesty a oni vyráží autem, já zpět na nádraží a vlakem do Prahy. Posledním autobusem pokračuji do Žatce. Neposkvřený, nádherný zážitek.

Poválečný Buchón přiletěl ze slavného Duxfordu

Srdce skutečně pookřeje před nádherou a elegancí P-38F Lightning